

ФІНАНСИ ТА БАНКІВСЬКА СПРАВА

УДК 330.341.1:336.71

ШАПЕРЕНКОВ Антон, к. е. н., заступник голови правління
ПАТ "ВіЕйБі Банк"

ВЗАЄМОДІЯ ДЕРЖАВИ ТА БАНКІВ У РЕАЛІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОГРАМ

Досліджено практичний механізм державно-банківського партнерства. Запропоновано модель накопичувальних проектних програм, що базується на поєднанні системи страхування накопичених грошових коштів та системи стимулювання накопичень. Визначено основні вимоги до позичальників з боку банків та систематизовано основні критерії відповідності банківських установ для входження в систему накопичувальних проектних програм державно-банківського партнерства.

Ключові слова: банк, держава, інновація, інноваційний потенціал, партнерство, програма.

Шаперенков А. Взаимодействие государства и банков в реализации инновационных программ. Исследован практический механизм государственно-банковского партнерства. Предложена модель накопительных проектных программ, основанная на сочетании системы страхования накопленных денежных средств и системы стимулирования накоплений. Определены основные требования к заемщикам со стороны банков и систематизированы основные критерии соответствия банковских учреждений для вхождения в систему накопительных проектных программ государственно-банковского партнерства.

Ключевые слова: банк, государство, инновация, инновационный потенциал, партнерство, программа.

Постановка проблеми. Через обмеженість ресурсної бази держави, власних фінансових можливостей підприємств, високі процентні ставки за кредитами та значні економічні ризики освоєння нової продукції розвиток інноваційного потенціалу в Україні неможливий без залучення недержавних коштів. У зв'язку з цим подальший розвиток інноваційного потенціалу держави зумовлює потребу зміцнення партнерських взаємовідносин учасників інноваційного підприємництва на взаємовигідних засадах. За таких умов до надважливих наукових завдань належать дослідження процесів створення сприятливого середовища для національного бізнесу на базі використання механізму державно-банківського партнерства.

© Шаперенков А., 2014

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Загальнометодологічні аспекти розвитку та можливості використання механізму державно-приватного партнерства в реалізації інноваційних проектів, питання безпосереднього використання державних (муніципальних) запозичень і кредитних ресурсів для розвитку партнерства держави та приватного капіталу досліджували зарубіжні та вітчизняні учені, зокрема: Т. Верлен, Л. Грищенко, Н. Дутко, Е. Зімеліс, В. Кабашкін, Р. Коуз, Т. Лебеда, Д. Норт, К. Павлюк, Л. Пепеляєва [1–10] та ін. Проте переважна більшість розробок стосується важливості та необхідності такого механізму. Організаційні ж засади формування та використання цього механізму залишаються поза увагою дослідників, хоча це є актуальним та важливим науковим питанням.

Основною **метою** представленого дослідження є розробка моделі використання механізму державно-банківського партнерства у розвитку інноваційного потенціалу на основі узагальнення та врахування загальнонаціональної специфіки суспільно-економічного розвитку.

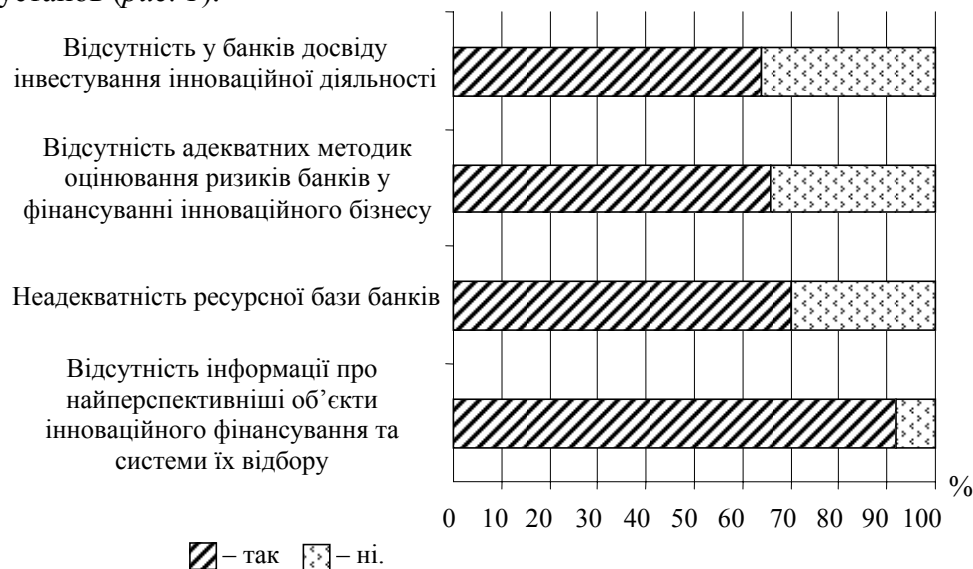
Результати дослідження. Участь банківських установ у грошовому забезпеченні матеріально-ресурсного компонента інноваційного потенціалу зводиться здебільшого до кредитування інноваційних проектів. В Україні останніми роками з метою стимулювання пріоритетних напрямів інноваційної діяльності відновлено державну підтримку інноваційних та інвестиційних проектів через здешевлення кредитів та пільгового оподаткування. Проте на макрорівні залишилися вагомими чинники гальмування цих процесів, які визначили проблематичність кредитування інноваційних проектів як для банків, так і для компаній, що працюють у сфері інновацій: відсутність єдиної державної політики у сфері державно-приватного партнерства та розвитку інноваційного потенціалу, а також досвіду ефективного впровадження інноваційних проектів; недостатня гнучкість учасників проектів з боку держави та банків при прийнятті ключових рішень; відсутність зацікавленості держави у стимулюванні інвесторів.

У більшості країн розвиток державно-приватного партнерства спирається на банки розвитку, сукупний обсяг довгострокових кредитів та інвестицій яких досягає 5 % ВВП [11]. За даними міжнародної статистики, за рахунок кредитів і гарантій національних банків розвитку фінансується до 10 % здійснюваних вкладень в основний капітал [11]. До прямих функцій державних банків розвитку належать фінансування інноваційних проектів, що мають стратегічне значення для держави, і контроль за умовами їх реалізації. Як правило, банки розвитку співпрацюють з комерційними банками на засадах субсидіарності та розподілу повноважень [12, с. 101; 13].

В Україні також планується заснувати Державний банк розвитку (ДБР) [14], основним завданням якого стане кредитування інших банків для подальшого спрямування коштів на реалізацію пріоритетних націо-

нальних програм та інноваційних проєктів, здатних забезпечити економічне зростання. ДБР кредитуватиме інвестиційні проєкти на засадах повернення за рахунок коштів, передбачених державним бюджетом. Водночас йому заборонятиметься приймати вклади громадян і кредитувати їх, інвестувати у статутні капітали юридичних осіб. Через це банк не стане учасником Фонду гарантування вкладів фізичних осіб і не повинен буде виконувати нормативи, обов'язкові для інших банків. Засновником ДБР зі статутним капіталом не менше 120 млн грн буде Кабінет Міністрів України. До його наглядової ради увійдуть голова правління банку і представники Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Адміністрації Президента України, Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, Міністерства фінансів України та НБУ (на термін до 5 років). Голову правління з терміном повноважень 5 років призначатиме Президент України за поданням Кабінету Міністрів України, узгодженим з НБУ. До ревізійної комісії, крім представників Кабінету Міністрів України, увійде представник Головного контрольно-ревізійного управління або Державної податкової служби [14]. В Україні ефективність взаємодії банків з інститутами розвитку обмежується недостатньою прозорістю, високим рівнем бюрократизації, складністю і непрозорістю прийняття рішень цими організаціями.

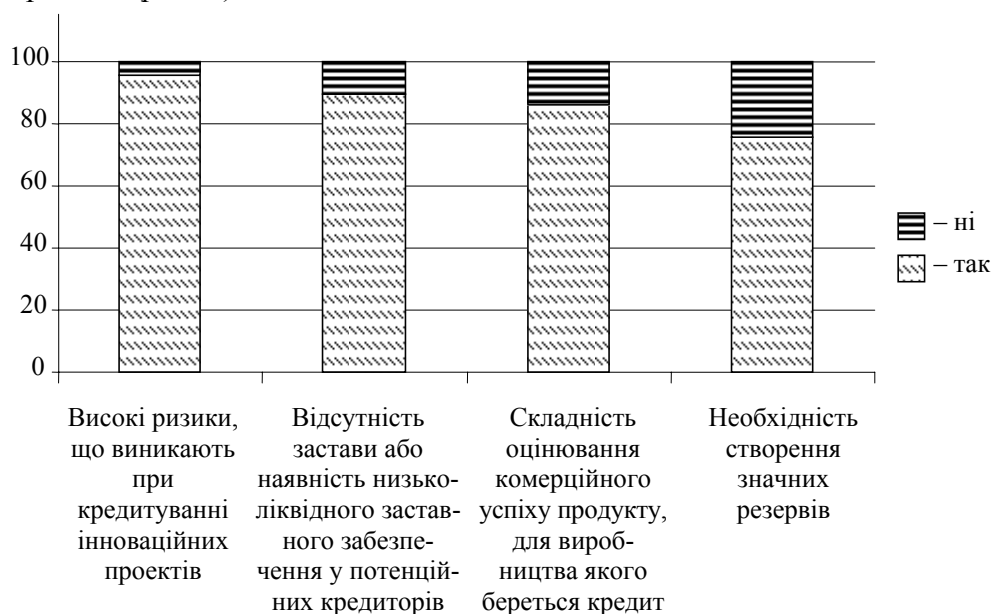
За результатами анкетного опитування менеджерів 75 українських банків, проведеного автором в онлайн-режимі, визначено, що грошове забезпечення інноваційного потенціалу в Україні стримується багатьма чинниками, які формуються на рівні конкретних банківських установ (рис. 1).

Рис. 1. Результати опитування респондентів щодо основних чинників, які перешкоджають грошовому забезпеченню інноваційного потенціалу України (на рівні банківських установ) *

* Складено автором.

Опитування виявило цілу низку проблем вітчизняних банків з обслуговування та супроводження прокредитованих інноваційних проектів (рис. 2).

Рис. 2. Результати опитування респондентів щодо проблем банків при кредитуванні інноваційних проектів, %*

* Складено автором.

Як стверджує С. Черних [15], компанії, що працюють у сфері інновацій, також стикаються з проблемами кредитування банками інноваційних проектів, основними з яких є: висока вартість кредитів; жорсткі вимоги банків до заставного майна при кредитуванні; зниження рентабельності бізнесу компаній, що призводить до втрати реальних можливостей акумулювати власні кошти для подальшого розвитку наукомістких виробництв; високий рівень бюрократизованості банківських процесів кредитування; недостатня державна підтримка.

Зазначені чинники не лише формують напрямки розвитку державного та банківського партнерства, а й потребують пошуку нових практичних механізмів його реалізації.

Запропонована модель партнерства держави, комерційних банків і підприємств базується на впровадженні накопичувальних проектних програм, що реалізуються банками за активної участі підприємств інноваційного напрямку і підтримки держави. У межах цієї моделі держава (в особі ДБР) і банк повинні укласти Меморандум про взаєморозуміння, згідно з яким держава і банк розглянуть можливість спрямування певних коштів для фінансування проектів, що реалізуються в межах партнерства. Спільні зусилля зосереджуватимуться на інноваційних проектах у таких пріоритетних напрямках, як підтримка інноваційних ініціатив бізнесу і комерціалізація інновацій.

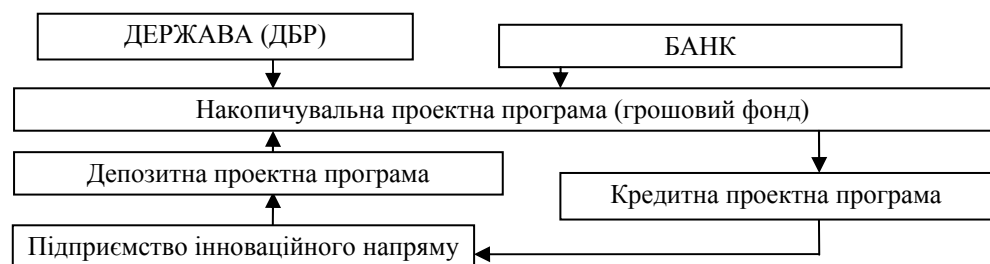
Крім того, держава і банк зобов'язуватимуться: розглядати ініційовані компаніями та органами влади потенційні інноваційні проекти; обмінюватись інформацією і результатами юридичної та фінансової експертизи за такими проектами; забезпечувати дотримання конфіденційності при визначенні можливостей співфінансування; розвивати узгоджені підходи до структуризації і здійснення проектів.

Держава і банк оцінюватимуть потенційні проекти кожен окремо, аби переконатись, що вони відповідають таким кредитним та інвестиційним критеріям:

- підтримка досвідчених, кредитоспроможних ініціаторів з позитивною репутацією;
- комерційна життєздатність інноваційних проектів;
- прозорість бізнесової структури та її фінансової інформації;
- відповідність встановленим стандартам у сферах захисту навколишнього середовища і закупівель;
- задовільне фінансове становище ініціаторів.

Держава надаватиме банку відповідне фінансування за результатами оцінювання конкретних проектів, офіційного схвалення уповноваженим менеджментом і радою директорів, що складатиметься з представників держави й банку, обговорення і виконання відповідної фінансової документації, дотримання всіх визначених умов.

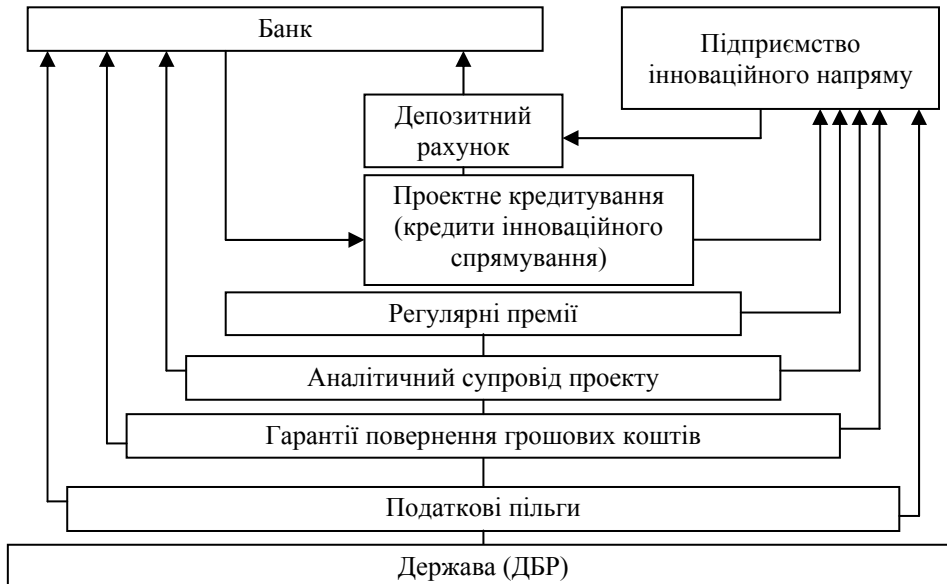
Держава і банк прийматимуть остаточні фінансові рішення кожен окремо за правилами і процедурами відповідного інституту. Згідно з меморандумом держава і банк не матимуть жодних зобов'язань щодо фінансування проекту. Держава і банк як сторони Меморандуму можуть вийти з нього у будь-який час після завершення терміну дії останнього профінансованого інноваційного проекту, надіславши іншій стороні письмове повідомлення про це не пізніше як за місяць до дати виходу. Сутність запропонованої моделі партнерства держави, комерційних банків і підприємств полягає в поєднанні та концентрації трьох грошових потоків – держави, банку та підприємств інноваційного напрямку, які планують скористатися банківським кредитом інноваційного спрямування (рис. 3).

Рис. 3. Структура накопичувальної проектної програми державно-банківського партнерства*

* Складено автором.

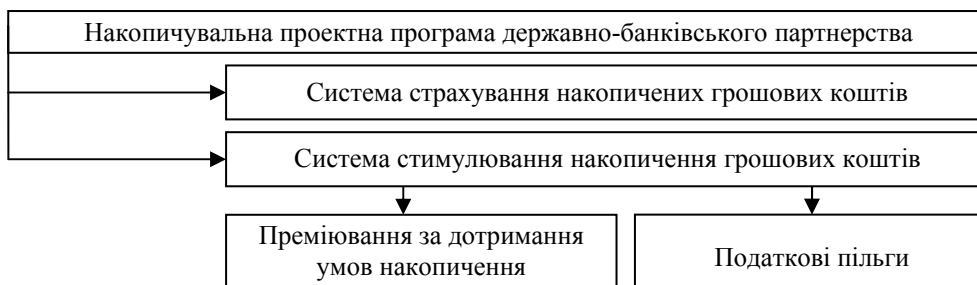
При цьому накопичення відбуватиметься протягом наперед визначеного терміну. Грошові кошти акумулюватимуться на рахунку підприємств інноваційного напрямку в банку-учаснику державно-банківського партнерства (рис. 4).

Рис. 4. Модель накопичувальної проектної програми державно-банківського партнерства*

* Складено автором.

У межах накопичувальних проектних програм державно-банківського партнерства з боку держави підприємствам інноваційного напрямку забезпечуватимуться гарантії повернення грошових коштів на випадок невдалих результатів щодо випуску продукції. Крім того, такі клієнти забезпечуватимуться державною підтримкою у вигляді регулярних премій до накопичуваних коштів і податкових пільг, розмір яких повинен безпосередньо залежати від розміру і режиму накопичень. У межах накопичувальних проектних програм державно-банківського партнерства держава організовуватиме системи страхування накопичених грошових коштів та стимулювання накопичень (рис. 5).

Рис. 5. Структура накопичувальної проектної програми державно-банківського партнерства*

* Складено автором.

Систему *страхування накопичених грошових коштів* можливо виокремити в самостійну структуру, що повністю контролюватиметься державою. Ключовими принципами, за якими визначатиметься "вхідний поріг" для банків до цієї системи, повинні стати надійність і стійкий фінансовий стан.

Систему *стимулювання накопичень* доцільно поділити на дві підсистеми: преміювання за дотримання умов накопичення і надання податкових пільг. Допомога у вигляді премій за регулярне і навіть прискорене накопичення власних коштів, а також зниження податкового навантаження сприятимуть опосередкованому стимулюванню цих накопичень та підвищенню рівня доступності проектного кредиту. При цьому таке стимулювання повинно забезпечуватися державою, а збереження накопичень повною мірою гарантуватиметься як надійністю банку, що братиме участь у програмі, так і державою. Крім того, за термін накопичення потенційні позичальники матимуть можливість отримати знижену процентну ставку за кредитом, а банк отримує додатковий аргумент при прийнятті рішення про видачу кредиту та можливість зниження кредитного ризику. У багатьох розвинених країнах сукупний обсяг податкових стимулів перевищує сукупні інвестиції. Так, в Австралії обсяг податкових пільг становить 150 % сукупних інвестицій, у Бельгії – 110 %. Крім того, у багатьох країнах передбачено стовідсоткове виключення з оподаткованого доходу коштів, спрямованих на інновації [16].

Таким чином, економічний ефект від впровадження державно-банківського партнерства пов'язаний з розвитком інноваційного потенціалу шляхом підвищення рівня доступності проектних кредитів з огляду на те, що основний недолік кредитних схем фінансування інноваційної діяльності в Україні полягає в жорстких вимогах банків до позичальників і напрямів використання позикових коштів. Як правило, вітчизняні банки видають кредити тільки позичальникам з позитивною кредитною історією і за наявності адекватного забезпечення. Банківські кредити передбачають чіткі терміни виконання кредитних зобов'язань, що не завжди прийнятно для кредитування інноваційної діяльності підприємств, оскільки терміни реалізації товарів, їх комерційний успіх не завжди можливо спрогнозувати. До того ж найбільші банки-кредитори дуже консервативні щодо вибору потенційних позичальників, ретельно їх перевіряють, що збільшує терміни прийняття кредитних рішень. У цьому зв'язку при реалізації накопичувальних проектних програм державно-банківського партнерства особливо актуальним є формування вимог до позичальників з боку банків на етапі їх первинного відбору. До таких вимог можуть належати:

для великих компаній – випуск конкурентоспроможної на світових ринках продукції, здатність генерувати великі обсяги позитивних грошових потоків, наявність великого майна комплексом, транспарентність для кредиторів та інвесторів;

для малих і середніх підприємств – наявність стабільного внутрішнього ринку збуту, позитивної кредитної історії і бездоганної репутації, підтримка з боку держави, регіональних і муніципальних органів влади, здатність адаптуватися до потреб ринку.

Зазначений перелік критеріїв-вимог до позичальників не вичерпний і не сталий: вони можуть змінюватися залежно від результатів оцінювання суспільної інноваційної значущості проекту, що підлягає кредитуванню. В Україні оцінювати суспільну інноваційну значущість проекту повинно Державне агентство з питань науки, інновацій та інформатизації.

Усі учасники накопичувальних проектних програм державно-банківського партнерства можуть отримати значні переваги від участі в них (таблиця).

Таблиця

**Переваги для підприємств інноваційного напрямку і банків
від участі в накопичувальних проектних програмах
державно-банківського партнерства ***

Переваги			
для підприємств інноваційного напрямку		для банків	
з боку банку	з боку держави		з боку підприємств інноваційного напрямку
Підвищення рівня доступності проектних кредитів		Мінімізація ризиків проектного кредитування	
Гарантований фіксований відсоток, що нараховується на розміщені в банку кошти	Гарантії повернення грошових коштів		Забезпечення умов ліквідності
Пільговий відсоток при кредитуванні	Преміювання за дотримання умов накопичення грошових коштів	Відшкодування відсотків при кредитуванні	Збільшення ресурсної бази
Спрощені умови кредитування	Податкові пільги		Створення додаткових можливостей щодо формування клієнтської бази
Зменшення кредитного навантаження	Аналітичний супровід проекту		Створення додаткових можливостей диверсифікації банківських продуктів

* Складено автором.

Так, з боку банку клієнтові забезпечуватиметься гарантований фіксований відсоток, що нараховуватиметься на розміщені в банку кошти. Банк і клієнт укладуть договір, де буде визначено умови як накопичення певних грошових коштів, так і кредитування, що реалізуються після завершення накопичувальної стадії і виконання інших умов договору. Для підприємств інноваційного напрямку доступність проектного кредиту забезпечуватиметься через зниження процентної ставки. При цьому в результаті накопичення певного первинного внеску також суттєво зменшиться кредитне навантаження.

Працюючи в режимі державно-банківського партнерства, банк, зі свого боку, отримує додаткову можливість формування клієнтської бази. Підприємства інноваційного напрямку – учасники накопичувальних програм, здійснюючи регулярні платежі протягом певного періоду, можуть стати активними споживачами інших банківських продуктів: сейфових сховищ, переказів, валютних операцій тощо. Таким чином, досягатиметься мультиплікативний ефект: державно-приватне партнерство надасть можливість банку не лише розвинути напрям довгострокового проектного кредитування, а й істотно диверсифікувати інші види банківських продуктів.

Найбільш позитивним моментом для банків-учасників державно-банківського партнерства є мінімізація ризиків проектного кредитування. Попри державні гарантії повернення грошових коштів (на випадок втрати в результаті невдалого завершення проекту) спостереження за процесом накопичення грошових коштів на рахунку клієнта дасть змогу переконатися в його добросовісних намірах щодо перспектив майбутньої інноваційної діяльності, що значно знизить кредитні ризики банку.

Крім зазначених переваг, для банків під час реалізації накопичувальних проектних програм створиться додаткова можливість забезпечення умов виконання їх ліквідності, адже за допомогою накопичувальної частини банки формуватимуть власну ресурсну базу, регулярно отримуючи певні грошові кошти і розміщуючи їх згодом у проектне кредитування.

Особливо важливо розробити основні вимоги, яким повинні відповідати банківські установи для входження до системи державно-приватного партнерства як на загальнонаціональному, так і регіональному рівнях. Критеріями відповідності банківських установ для входження до системи державно-приватного партнерства повинні бути такі:

- фінансова стійкість та надійність банку;
- наявність позитивних рейтингів довгострокової кредитоспроможності банку;
- переважання у складі акціонерів банку вітчизняних власників;
- наявність розвиненої філіальної мережі банку на території країни або регіону (для регіональних банків).

Такі критерії дадуть змогу уникнути додаткових проблем, пов'язаних з недосконалим внутрішньобанківським менеджментом і запобігти відтоку результатів інноваційного кредитування за межі країни.

Однією з найважливіших вимог до банківської структури у складі державно-банківського партнерства повинна бути наявність розвиненої філіальної мережі на території країни або регіону. Створення структури державно-банківського партнерства на національному рівні зумовить відносно рівномірне поширення ефекту територією країни, на регіональному – відповідно територією регіону. При цьому пріоритет щодо реалізації програм державно-банківського партнерства за бюджетної підтримки регіональних державних структур слід надавати регіональним банкам, які підтримуються органами державної влади. Обґрунтування в цьому разі полягає в адресному характері цільової підтримки банків, ресурсооборот яких відбувається тільки на території регіону без виведення і/або залучення капіталів з інших регіонів або країн.

З метою організаційного впровадження та реалізації державно-банківського партнерства з використанням моделі накопичувальних проектних програм на рівні вітчизняних банків доцільно створити окремі підрозділи (так звані венчурні відділи). Для сучасної національної банківської системи утворення таких підрозділів, крім зазначеного ефекту, сприятиме диверсифікації загального кредитного портфеля банку, адже венчурні вкладення ризикові, проте в разі успіху дають, як правило, більший прибуток, ніж інвестиції у традиційні види діяльності.

Таким чином, в інноваційній сфері, пов'язаній з підвищеними ризиками, слід активно задіяти всі механізми грошового забезпечення, у тому числі такі, що базуються на державно-банківському партнерстві.

Висновки. За результатами дослідження основних чинників, що перешкоджають грошовому забезпеченню інноваційного потенціалу України, визначено доцільність створення практичного механізму державно-банківського партнерства. Запропонована модель накопичувальних проектних програм через поєднання грошових потоків держави, банків та підприємств інноваційного напрямку, які планують скористатися банківським кредитом інноваційного спрямування, дозволить активізувати та ефективно організувати систему грошового забезпечення інноваційного потенціалу країни. Ефективність цієї моделі повинна базуватися на поєднанні системи страхування накопичених грошових коштів та системи стимулювання накопичень, чіткому встановленні основних вимог до позичальників з боку банків та систематизації основних критеріїв відповідності банківських установ для входження в накопичувальні проектні програми державно-банківського партнерства.

Перспективами подальших досліджень є розроблення схем та моделей проектних програм державно-банківського партнерства, основу яких становитимуть конкретні цільові установки розвитку інноваційного потенціалу країни, розробка та деталізація основних вимог до усіх учасників цього партнерства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Веблен Т. Теория делового предприятия / Т. Веблен. — М. : Дело, 2007. — 288 с.
2. Гриценко Л. Л. Місце банків у механізмі реалізації державно-приватного партнерства. Проблеми і перспективи розвитку банківських систем України : зб. тез доп. 14-ї Всеукр. наук.-практ. конф., (27–28 жовт. 2011 р.) / Л. Л. Гриценко. — У 2 т. — Суми : УАБС НБУ, 2011. — 172 с.
3. Дутко Н. Г. Сутність та поняття державно-приватного партнерства в контексті дослідницьких підходів / Н. Г. Дутко // Науковий вісник Академії муніципального управління. — 2011. — № 3. — С. 41–48. — (Серія "Управління").
4. Зимелис Е. В. Государственно-частное партнерство как действенная форма привлечения финансовых ресурсов в инновационно-инвестиционную деятельность в дорожном хозяйстве / Е. В. Зимелис // Молодой ученый. — 2012. — № 3. — С. 163–166.
5. Кабашкин В. А. Государственно-частное партнерство в регионах Российской Федерации / В. А. Кабашкин. — М. : Дело, 2010. — 120 с.
6. Коуз Р. Фирма, рынок и право : сб. статей / Р. Коуз ; пер. с англ. Б. Пинскера ; науч. ред. Р. Капелюшников. — М. : Новое издательство, 2007. — 224 с.
7. Лебеда Т. Державно-приватне партнерство як фактор економічного зростання та проблеми його розвитку в Україні / Т. Лебеда, І. Запатріна // Економіст. — 2011. — № 3. — С. 52–58.
8. Норт Д. Институты, институциональные изменения и функционирование экономики / Д. Норт ; пер. с англ. А.Н. Нестеренко, пред. и науч. ред. В.З. Мильнера. — М. : Начала, 1997. — 180 с.
9. Павлюк К. В. Сутність і роль державно-приватного партнерства в соціально-економічному розвитку держави / К. В. Павлюк, С. М. Павлюк // Наук. пр. КНТУ. Економічні науки. — 2010. — № 17.
10. Пепеляева Л. В. Государственно-частное партнерство в целях стимулирования инвестиций в инновационные компании: возможности фондового рынка / Л. В. Пепеляева // Новая экономика. Инновационный портрет России. — М. : Центр стратег. партнерства, 2010. — С. 261.
11. Сайт Європейської економіки та фінансів. — Режим доступу : <http://www.uni-mannheim.de/edz/doku/wirte.html/>.
12. Кабашкин В. А. Государственно-частное партнерство в регионах Российской Федерации / В. А. Кабашкин. — М. : Дело, 2010. — 120 с.
13. Максимов В. В. Государственно-частное партнерство в транспортной инфраструктуре: критерии оценки концессионных конкурсов / В. В. Максимов. — М. : Альпина Паблишерз, 2010. — 178 с.
14. Офіційний сайт Державного агентства з інвестицій та управління національними проектами України. — Режим доступу : <http://www.ukrproject.gov.ua>.
15. Черных С. И. Финансово-кредитные механизмы стимулирования инноваций / С. И. Черных. — Режим доступу : <http://www.kommersant.ru/doc/1510512>.
16. Україна-2015. Національна стратегія розвитку. — Режим доступу : <http://www.semynozhenko.net/.../Ukraine-2015%>.

Стаття надійшла до редакції 22.11.2013.

Shaperenkov A. Cooperation of a state and banks in innovative programs implementation.

Background. The offered scientific research is dedicated to the problems of the innovation potential development on the basis of partnership between innovation enterprise participants and mechanism formation of state-bank partnership in Ukraine. The model of cumulative innovation programs for the state-bank partnership can be an important element of such mechanism.

Recent researches and publications analysis of the chosen scientific area proves the insufficiency of theoretical argumentation of the formation processes of the state-bank partnership mechanism in the innovation potential development. The majority of the existing researches is focused on the importance and necessity of such mechanism. However, the organizing principles of the formation and usage of the state-bank partnership mechanism in the innovation potential development, being out of researchers' attention, is an urgent scientific question, which forms the main **purpose** of the research.

Results. The central aspect of the provided research is discovering the main obstacles in the cash security for the innovation potential supply in Ukraine and confirmation the creation expediency of the practical government-bank partnership mechanism in the innovative sphere. An offered model of the cumulative project programs through the cash flows combination of the government, banks and innovation enterprises is directed on the activation and effective organization of the country innovation potential cash security system.

The organization principles of this model efficiency are proved: combination of the accumulated insurance funds and encouraging savings systems, the basic requirements for borrowers by banks, systematization of the basic eligibility criteria for banks to enter the cumulative project programs of the state-bank partnership.

Conclusion. The provided research in author's opinion is able to become the basis for the further schemes and models elaboration of the state-bank partnership project programs, concrete purpose-oriented terms of the country innovation potential development, detailisation of the main demands to the all participants of this partnership.

Keywords: bank, state, innovation, innovation potential, partnership, program.

REFERENCES

1. *Veblen T.* Teorija delovogo predpriyatija / T. Veblen. — M. : Delo, 2007. — 288 s.
2. *Grycenko L. L.* Misce bankiv u mehanizmi realizacii' derzhavno-pryvatnogo partnerstva. Problemy i perspektyvy rozvytku bankivsk'kyh system Ukrainy : zb. tez dop. 14-ja Vseukr. nauk.-prakt. konf., (27–28 zhovt. 2011 r.) / L. L. Grycenko. — U 2 t. — Sumy : UABS NBU, 2011. — 172 s.
3. *Dutko N. G.* Sutnist' ta ponjattja derzhavno-pryvatnogo partnerstva v konteksti doslidnyč'kyh pidhodiv / N. G. Dutko // Naukovyj visnyk Akademii' municypal'nogo upravlinnja. — 2011. — № 3. — S. 41–48. — (Serija "Upravlinnja").
4. *Zimelis E. V.* Gosudarstvenno-chastnoe partnerstvo kak dejstvennaja forma privlechenija finansovyh resursov v innovacionno-investicionnuju dejatel'nost' v dorozhnom hozjajstve / E. V. Zimelis // Molodoj uchenyj. — 2012. — № 3. — S. 163–166.
5. *Kabashkin V. A.* Gosudarstvenno-chastnoe partnerstvo v regionah Rossijskoj Federacii / V. A. Kabashkin. — M. : Delo, 2010. — 120 s.
6. *Kouz R.* Firma, rynek i pravo : sb. statej / R. Kouz ; per. s angl. B. Pinskeri ; nauch. red. R. Kapeljushnikov. — M. : Novoe izdatel'stvo, 2007. — 224 s.
7. *Lebeda T.* Derzhavno-pryvatne partnerstvo jak faktor ekonomichnogo zrostantnja ta problemy jogo rozvytku v Ukraini / T. Lebeda, I. Zapatrina // Ekonomist. — 2011. — № 3. — S. 52–58.
8. *Nort D.* Instituty, institucional'nye izmenenija i funkcionirovanie jekonomiki / D. Nort ; per. s angl. A. N. Nesterenko, pred. i nauch. red. V.Z. Mil'nera. — M. : Nachala, 1997. — 180 s.

9. *Pavljuk K. V.* Sutnist' i rol' derzhavno-pryvatnogo partnerstva v social'no-ekonomichnomu rozvytku derzhavy / K. V. Pavljuk, S. M. Pavljuk // Nauk. pr. KNTU. Ekonomichni nauky. — 2010. — № 17.
10. *Pepeljaeva L. V.* Gosudarstvenno-chastnoe partnerstvo v celjah stimulirovanija investicij v innovacionnye kompanii: vozmozhnosti fondovogo rynku / L. V. Pepeljaeva // Novaja jekonomika. Innovacionnyj portret Rossii. — M. : Centr strateg. partnerstva, 2010. — S. 261.
11. *Sajt* Jevropejs'koi' ekonomiky ta finansiv. — Rezhym dostupu : <http://www.uni-mannheim.de/edz/doku/wirte.html>.
12. *Kabashkin V. A.* Gosudarstvenno-chastnoe partnerstvo v regionah Rossijskoj Federacii / V. A. Kabashkin. — M. : Delo, 2010. — 120 s.
13. *Maksimov V. V.* Gosudarstvenno-chastnoe partnerstvo v transportnoj infrastrukture: kriterii ocenki koncessionnyh konkursov / V. V. Maksimov. — M. : Al'pina Pablishez, 2010. — 178 s.
14. *Oficijnyj* sajt Derzhavnogo agentstva z investycij ta upravlinnja nacional'nymy proektamy Ukrai'ny. — Rezhym dostupu : <http://www.ukrproject.gov.ua>.
15. *Chernyh S. I.* Finansovo-kreditnye mehanizmy stimulirovanija innovacij / S. I. Chernyh. — Rezhim dostupu : <http://www.kommersant.ru/doc/1510512>.
16. *Ukrai'na-2015.* Nacional'na strategija rozvytku. — Rezhym dostupu : <http://www.semynozhenko.net/.../Ukraine-2015%>.